

tror i Virkeligheden, at de Ord, som jeg oplæste af den højtærede Minister, ere en sund og god Argumentation for det Standpunkt, at det vil være nyttigt, hvis vi i vor Finanshusholdning gaa over til at have visse bevægelige Skatter, og der er ingen Skat, som det vil være bedre at have bevægelig end netop Formue- og Indkomstskatten. Den højtærede Minister kan altsaa vente fra vor Side med Hensyn til Forslaget om Formue- og Indkomstskat en særdeles velvillig Behandling af den Del, der angaar Revisionen af den gældende Skattelov, idet vi samtidig nære Ønske om at faa udskilt Skatteforhøjelsen fra selve Forslaget paa en saadan Maade, at den kan bevilges Aar for Aar; saa ville vi for vort Vedkommende være villige til at stemme for en Forhøjelse af disse Skatter, som ere angivne her, under visse Forudsætninger, som jeg senere skal komme til.

Forbrugsskatterne derimod, der udgøre den anden Hovedgruppe af den højtærede Ministers Forslag, maa vi nødvendigvis stille os anderledes til. Der foreslaas at tage 6,2 Mill. paa Forbruget mod 4½ paa Formue- og Indkomstskatten. Nu er det meget rigtigt, hvad det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin), der ofte siger forstandige Ting, fremførte, at til syvende og sidst maa al Skat opkræves af Indkomster og ikke af nogen anden Kilde, fordi der ingen anden Skattekilde er. Det gælder alle Skatter undtagen de egentlige Grundskatter, i alt Fald, naar de en Gang ere indarbejdede. Saa kunne andre Betragtninger gøres gældende. Ellers tager Staten sin Skat af Borgernes Indkomst, men paa forskellig Maade. Derfor maa vi overfor ethvert saadant Skattespørgsmaal spørge, hvilke Borgere, hvilke Indkomster Skatten tages af. Og her har Venstre — jeg mener Venstre i Modsætning til de Moderate — aldrig været i Tvivl om, at Ølskatten og Brændevinsskatten tages af de mindre velstillede, af de smaa Indtægter. Jeg skal nævne to typiske Udtalelser. Hørup har om Ølskatten den 13. November 1890 med Rette sagt: „Med Hensyn til Ølskatten vil der ikke være Tvivl blandt Folk, der ville give Sandheden Æren, om, at hvis den skulde være en Indkomstskat, vilde den være en Indkomstskat med stigende Skala ned efter. Den er ikke blot en Kopskat, men en Skat, der virker tungere paa de mindre bemidlede end paa de mere bemidlede“. Og om Brændevinsskatten udtalte det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) den 29. Januar 1894: „Vi have ingen Skat, som kan stilles ved Siden af Brændevinsskatten

og i højere Grad end den rammer der, hvor der er mindst Skatteevne“. Disse to Udtalelser ere typiske for Venstres — jeg mener Venstres i Modsætning til de Moderates — Behandling af hele dette Spørgsmaal.

Nu skal jeg ikke søge videre i Køkkenmøddingen. Vi vide, at her overfor er der døde Øren. Det ærede Medlem fra Kellerrup (N. P. Jensen) brugte i Fjor den pudsige Vending: „Al Tale om at vende tilbage til indirekte Beskatning vil for mig indtil videre være en Præken for døde Øren“. Nu ere Ørerne ganske sikkert allerede opladte. Derimod har jeg Fornemmelsen af, at det at fremdrage Venstres Stilling tidligere i Modsætning til de Moderates overfor disse Skatter vil være ikke blot indtil videre en Præken for døde Øren, thi denne Køkkenmødding er nu ikke andet end Historie, det er de Boplads, som vise, hvor det historiske Venstre en Gang har levet, og som fortælle om, hvad det var for et Folkefærd. Disse Udtalelser have en Gang været fulde af Liv og Indhold. Nu ere kun Skallerne tilbage, og jeg er tilbøjelig til at tro, at det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) ikke en Gang vil indrømme dem nogen Plads i sin store samlede Museumsplan. Derfor skal jeg lade Kampen mod Skatten paa Øl og Brændevin, saaledes som den er ført her i Landet, ligge uomtalt — disse heftige Kampe her i Tinget, hvor de Moderate fremtvang Afslutning paa Forhandlingerne Gang efter Gang, hvor der Gang efter Gang var Afstemninger, hvor Venstre stod mod de Moderate, hvor man stillede Forslag om at nedsætte Ølskatten med et vist Beløb, naar den var naaet ud over, hvad den allerede havde indbragt, fordi man forudsaa, at den vilde stige. Jeg skal heller ikke omtale Kampene om Brændevinsskatten med Køedts Udtræden. Ja, saa stærkt virkede det Spørgsmaal den Gang, at et Medlem, der var saa yndet og havde en saa betydelig Stilling i Partiet som Køedt, udtraadte netop paa Spørgsmaalet om Brændevinsskatten, fordi han var dens Ven. Lad alt det blive i Museet! Men een Sandhed bliver staaende, at Venstre altid har ment, at Ølskatten og Brændevinsskatten opkræves af den jævne Befolknings Indtægter. Der er et Flertal af mere velhavende, som overhovedet slet ikke bliver paavirket af denne Skat. Jeg tror, der vil kunne paavises et Flertal af de velhavende, som overhovedet ikke vil komme til at bidrage en Øre af disse 6 Millioner; som her kræves, fordi de ikke eller saa godt som ikke nyde Øl til daglig, men nyde Rødvin eller Rødvin